

Curtcircuit

Un dissabte d'aquest estiu, a Olot, vam convidar una parella d'amics a sopar. Feia força calor i vam parar la taula a la terrassa. Com que els volíem tractar bé, vam fer el que fem la gent de muntanya quan volem quedar bé: vam cuinar tot peix. Vam preparar tàrtar de salmó en minixapates de tomàquet, carbassó farcit amb cansalada i escamarlans, turbot al forn i, de postres, un pastís semifred de trufa, ratafia i galeta que havia fet en Lluís, un noi pastisser que ha tingut la gosadia d'obrir una pastisseria al nostre barri, força degradat i ple d'immigrants, però a qui, com que treballa de nits i de dies i fa uns pastissos exquisits i alhora gens ostentosos, el negoci li va prou bé.

Mentre fèiem una copa de cava a la terrassa abans de sopar, de sobte vam veure en Hamza enfilat al teulat de la casa del costat portant-nos una safata amb quatre tasses de te i un platet de pastes. En Hamza és el quart fill dels nostres veïns, una família marroquina de nou: pare, mare, cinc filles i dos fills. Viuen en unes golfes més petites que la nostra terrassa i fan vida al terrat comunitari. Ara només tenen feina els dos fills. El pare és un home molt religiós i a la família s'hi poden detectar les dues cares del fervor religiós: d'una banda, segueixen normes opressives i les dones s'han d'estar sempre a casa, però, de l'altra, el sentit de l'obediència els fa ser humils i ben educats, sense l'orgull prometeic de la gent laica. A vegades, als vespres, la meva dona practica l'àrab amb la Hanna, la filla gran, de terrat a terrat i la Hanna practica el català.

"Què fas? Et trencaràs coll i barres!", vaig dir a en Hamza mentre trescava per les teules. Però ell ens va dur el te i les pastes impertèrrit mentre les dones ens saludaven des del seu terrat i nosaltres els agraiem el convidat. Què havíem de fer? De cop ens vam trobar amb una copa de cava fresc en una mà i una tassa de te bullent a l'altra. Realment, durant uns instants, no vam saber què fer, com quan hi ha un curtcircuit i la llum titil·la i se sent un brunzit, i surt alguna guspira, i se sent una mica d'olor de cremat, però encara no saps si la llum aguantarà o si se n'anirà del tot.

Publicat a:

-El Punt Barcelona 24-07-2011 Pàgina 13

-El Punt Comarques Gironines 24-07-2011 Pàgina 15

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/436265-curtcircuit.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss